Написав християнка777
Понеділок, 18 червня 2018, 18:00

О народ народ творіння Боже
Чому ти про Господа забув
Того хто відкупив тебе з неволі
А ти знову в рабство повернув

Ти ходиш мов не прикаянний
І цього хочеш і того
Гріхом насититись не можеш
А потрібно тобі лиш одного

Покаятися щиро перед Богом
Життя своє Йому віддати
Він новим зробить твоє серце
І ти вільний від усього можеш стати

Тоді не станеш шукати щастя у гріхові
Бо огидним стане гріх для тебе
Бог відкриє тобі інший простір
І взір свій будеш піднімати ти до неба

Туди де любов вічна тебе чекає
І радість буде переповнювать серця
І ти не будеш шукать земної втіхи
А будеш линуть в небо до Отця

Бо там Спаситель твій тебе чекає
Який Своє життя віддав за тебе
І вічну радість Він тобі тримає
Тож не давай гріху приблизитись до себе

Бо не можеш жити ти на половину
Трохи тішитись земним а трошки Божим
Хіба зможеш ти народ одночасно
Йти по житті двома дорогами

Ти мусиш зважити народ для себе
Яку дорогу тобі вибирати
Чи ту вузьку яка веде до неба
Чи широку--в кінці якої муки будеш мати

Все одно перед Богом мусиш стати
А там можливості не буде щоб вибирати
Якщо ти зГосподом ходив-щасливим будеш вічно
Якщо з гріхом-прийдеться вічність в муках пробувати